

проблеми на циганската общност в България. Аз не виждам тук може би най-основният им проблем - с човешките права. Или с трудовата дискриминация спрямо циганското население. Тя е повсеместна, тя е поголовна. В момента по груби изчисления някъде около 60-70 % от трудоспособното циганско население е безработно. И аз съм убеден, че този проблем, както и свързаните с него проблеми - високата престъпност, арогантното им поведение - аз съм дълбоко убеден, че всички тези проблеми са в по-висока степен мотивоформиращи както при социалното поведение, така и при всякакво друго поведение на циганите, отколкото проблемите на техния традиционен бит, на тяхната идентичност, проблеми от вида на обсъжданите в едно демографско изследване.

Това не е въпрос, това е просто препоръка към организаторите на този семинар - бих желал, когато този семинар стане традиционен, въпросите от подобен род, този цял комплекс от въпроси да намери свое място и своя адресат тук, на този семинар.

Михаил Иванов: Аз горе-долу исках да се изкажа в същия дух, но малко от по-друга гледна точка. У нас престъпността действително расте, расте броят на престъпленията, свързани с жестокости и всъщност тези престъпления се извършват от една неголяма част от циганите. Това като процес се адресира към цялата циганска общност. То води до засилване на негативното отношение към циганите в България, дори и към прояви на расизъм, които могат да се видят в някои наши вестници, т.е. става дума за много дълбоки и важни социални проблеми.

Циганската общност в България по мнение на някои експерти е някъде около 500-600 хиляди души, но не можем да си затваряме очите пред тези факти. Ако става дума за днешната полиция, за днешните правозащитни органи - те са в изключително трудно положение в търсенето на пътища за неутрализиране на нарастващата престъпност сред част от циганите. (Казвам сред една малка част от циганите, особено сред градското население), а също и на нарастващото, стигащо до расизъм отношение към циганите. И тук като че ли в България липсват изследователи, които да съчетаят познаването на етническите особености на различните видове цигани с познаването на техния социален и културен статус, за да се търсят по някакъв начин пътища за решение на тези проблеми, които засягат не само циганите у нас, а цялото наше общество. Това е, което не стига, и аз не знам дали